

Reflexions

TRIBUNA

Recerca d'alt risc
contra l'Alzheimer

La via per reduir el nombre d'afectats és generar nou coneixement científic

JORDI CAMÍ

DIRECTOR GENERAL DE LA FUNDACIÓ PASQUAL MARAGALL

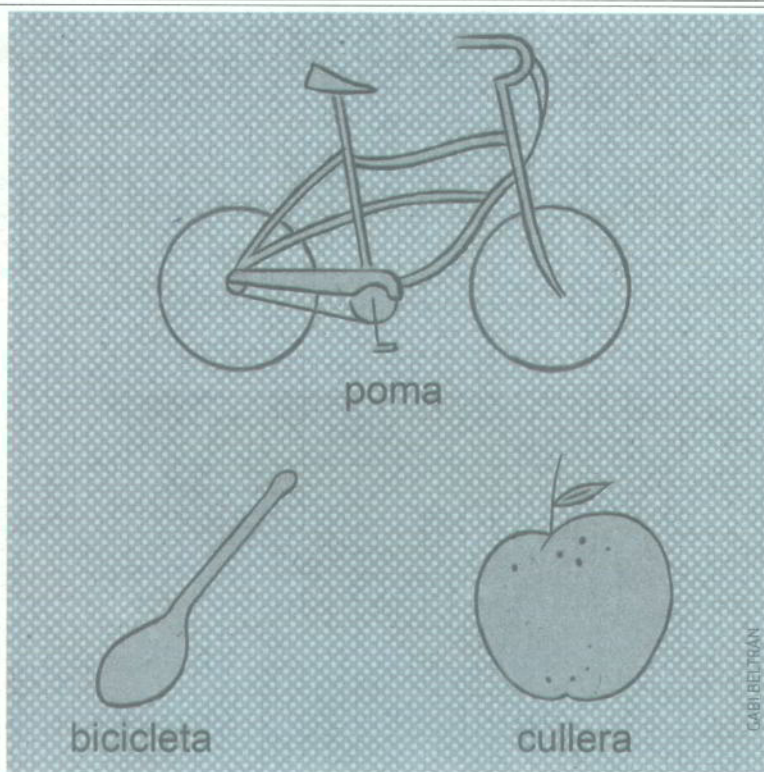
Actualment, més de 35 milions de persones al món pateixen algun tipus de demència. Això és el 10% de la població més gran de 65 anys i prop del 50% de les persones de 85 anys o més. La demència més comuna és l'Alzheimer, que afecta tant el malalt com tot l'entorn familiar. L'Alzheimer avança de manera imparable a causa de l'absència de cura efectiva i el progressiu augment d'esperança de vida de la població.

Des que l'abril del 2008 es va crear la Fundació Pasqual Maragall per a la recerca sobre l'Alzheimer i les malalties neurodegeneratives relacionades, treballem per la promoció d'un model de recerca innovadora, apostant per projectes d'alt risc que puguin aportar resultats decisius en la lluita contra aquestes malalties. Davant l'estancament actual en què està la recerca en aquest camp, té sentit oferir noves oportunitats i donar suport a aproximacions poc convencionals, assajar idees alternatives i enfocaments innovadors que complementin la recerca de tipus acadèmic.

Ens enfrontem a unes malalties que es diagnostiquen tard, resulten incurables i no tenen causa coneguda. Aquesta falta de solucions mèdiques origina una situació difícilment sostenible. L'únic recurs pal·liatiu és

la disposició de recursos humans exclusivament dedicats, durant anys, a l'atenció d'aquestes persones, i que no són substituïbles per maquinària ni tecnologies assistides. L'extens període de vida de les persones amb demència, la seva progressiva discapacitat i la dedicació que requereixen per part dels cuidadors converteixen aquestes malalties en una de les principals causes de dependència.

Per reduir el nombre de malalts o la seva dependència, l'única via és la generació de nou coneixement científic que permeti saber més coses sobre l'origen d'aquestes malalties i la seva progressió. Com més aviat es diagnostiqui el mal, més possibilitats tindrem de retardar-ne l'evolució. Des de la fundació treballem en aquest sentit, tot promovent la implicació del sector privat a través del mecenatge i la inversió en projectes d'investigació científica. El 2011 serà l'Any de la Investigació en Alzheimer, i a Madrid organitzarem una cimera internacional conjuntament amb la Fundació Reina Sofia. Tots els sectors implicats en la lluita contra l'Alzheimer estem convençuts de la importància de disposar de les millors ments per derrotar-lo, i Espanya pot liderar aquesta lluita. La inversió en investigació, pública i privada, és urgent i necessària per ven-

Si es retardés cinc anys l'aparició de la malaltia el nombre d'afectats baixaria a la meitat

La implicació de voluntaris disposats a ser examinats pot aportar dades cabdals

cer una malaltia que, com afirma Pasqual Maragall, enlloc està escrit que sigui invencible.

Hi ha una dada que em reafirma en la convicció de la nostra tasca: si aconseguim endarrerir cinc anys l'aparició de la malaltia, el nombre d'afectats es reduiria a la meitat. Això significaria la meitat de malalts, la meitat de recursos sanitaris, la meitat de famílies afectades... Avui diagnostiquem massa tard i hauriem de ser capaços de fer-ho abans que apareguessin els símptomes. En aquest sentit, des de la Fundació Pasqual Maragall aviat impulsarem un programa de recerca orientat al diagnòstic precoç. Per això demanarem la implicació de la societat, de voluntaris que estiguin disposats a ser examinats cada tres o quatre anys per

valorar l'evolució dels seus recursos cognitius i disposar d'informació que ens permeti aprofundir en el coneixement de la malaltia i detectar aspectes que poden influir en la seva aparició. El nostre coneixement és limitat i és absolutament necessari organitzar la recerca de nou coneixement amb anticipació.

Estic convençut que els anys vinentos seran decisius. El 2012 posarem en marxa a Barcelona el nostre complex científic BarcelonaBeta. Aquesta iniciativa, juntament amb altres que s'estan duent a terme en altres centres d'arreu del món, ha de servir per establir les bases i avançar, de manera definitiva, en la lluita contra aquestes malalties. I de la mà de la recerca, la conscienciació i sensibilització de la societat. En aquest punt ja es pot constatar una evolució respecte anys enrere. Confiam que el documental *Bicicleta, cullera, poma*, que narra la lluita de Pasqual Maragall, i que actualment es pot veure als cinemes, sigui un element que apropi a la societat la realitat de tants malalts i la necessitat de destinar els recursos que calgui per trobar una solució.

PER OPINAR SOBRE L'ARTICLE
blogs.publico.es

www.alzheimerinternacional.org

Fora de joc

ANDREU MAYAYO

Zapatero pot tenir una vaga d'electors

Entre la majoria de treballadors espanyols feien costat als sindicats en la convocatòria de la vaga general, el president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, pregonava als passadissos del Congrés dels Diputats, amb un somriure forçat, que ell anava a treballar. Un divorci que li pot costar car en el nou cicle electoral, que comença aquesta tardor amb les eleccions al Parlament de Catalunya, ja que l'efecte "moderat" de la vaga, segons l'apreciació del ministre Corbacho, afecta de ple el nucli dur de l'electorat socialista.

Els milions de treballadors que ahir van fer vaga per voluntat pròpia i les desenes de milers de ciutadans que es van afegir a la mobilització als carrers d'arreu d'Espanya són els matei-

La vaga general va afectar de ple el nucli dur de l'electorat socialista

xos que van dur Zapatero al Govern l'any 2004 i el van confirmar l'any 2008. Són els electors satisfets de l'extensió de drets civils i socials d'un Govern progressista, que fa només uns mesos, però, va decidir prioritzar la reducció del déficit públic retallant drets econòmics i socials d'assalariats, empleats públics i pensionistes, sense exigir cap mena de contribució en la redistribució de sacrificis als que precisament van ser els responsables principals dels plats trencats de la bacanal financera i especulativa.

Zapatero va anar ahir a treballar amb les cames tremolant per la por de perdre el lloc de treball. Caldria, però, que fos conscient que el seu amo, al Congrés, no és el senyor Duran i Lleida, sinó els que ahir van fer vaga laboral i que, dissortadament, poden decidir, en una quantitat suficient, fer vaga electoral i despatxar-lo, si més no, de la Moncloa. L'esquerra no paga mai esquiroles.

PARTICIPA A

blogs.publico.es/andreu-mayayo

A l'hort i a la vinya

TIAN RIBA

La veritat és la que és

Aquestes eleccions no són per preguntar-se si independència sí o independència no". Ho va dir ahir l'expresident Jordi Pujol i no li falta raó. Aquestes eleccions són per triar un Govern que faci front a la triple crisi que viu Catalunya. Econòmica, de relació amb l'Estat i de pròpia confiança, i això últim inclou la desafecció cap als polítics. El nou Govern haurà de tornar la confiança en un àmbit, la política, sense el qual, també ho ha recordat Pujol, un país, qualsevol país, no avança.

Alguna cosa passa a Catalunya i a Espanya quan l'opinió pública i publicada només troba paraules inte-

ressants en exlíders com el mateix Pujol o l'expresident del Govern Felipe González. Està bé que algú amb autoritat digui ben alt i clar que no estem a les portes d'un referèndum d'independència i que aquesta no és la sortida immediata a la sentència del Tribunal Constitucional. La sortida serà una solució amb menys èpica i no del tot satisfactòria. Aquesta és la realitat. I, com deia Antonio Machado, la veritat és la que és i segueix sent veritat encara que es pensi al revés.

El nou Govern, així doncs, haurà de tornar la confiança en la política, però també, i sobretot, haurà de fer front a una cosa molt més pro-

saica que el debat independentista com és la crisi econòmica. Tant a Catalunya com a Espanya. Dos aspectes, la confiança en els polítics i la sortida de la crisi, que van de bracet i que són molt més urgents que un procés independentista sobre el qual els mitjans i els polítics podem anar discutint, però que en realitat no és a l'agenda de ningú. Una altra cosa és que, tot i que no es declari, es vagi promovent. Però l'important és que, si mai Catalunya té un Estat, estigui fonamentat sobre una economia forta, una classe dirigent seriosa i un país unit. I estem lluny de tenir-ho.